

blive at regne lige med Jnderster. For alle Andre paa Landet, saavel som i Kjøbstæderne, bliver der at betale efter Taxten for den af de anførte Klasser, med hvilken den Baagjældende nærmest kan sammenstilles. For dem, der nyde Understøttelse af Fattigvæsenet, tilstaaes der en Betaling af  $\frac{1}{2}$  Rd. af Communen.

## § 4.

Størrelsen af den Pension, der, i Overeensstemmelse med de hidtil gjældende Regler, af Amtsrepartitionsfonden kan tilstaaes Districtsjordemødre paa Landet, naar de entlediges paa Grund af Alder eller Svagelighed, bestemmes i ethvert enkelt Tilfælde af Amtsraadet, dog saaledes at den ikke kan overstige Beløbet af den faste Pengeløn, Alderstillæget derunder indbefattet.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Da det fra forskjellige Sider var blevet andraget, at mange af de offentlig ansatte Jordemødre ere underkastede usorholdsmæssigt flette Kaar, og at de navnlig hyppigt savne Vinterfoder til den Ko, hvortil der i Reglen er tilstaaet dem Sommergræsning, var det forhenværende danske Cancelli, efterat samme havde indhentet Betænkning fra samtlige Amtsraad og Amtmænd, i Begyndelsen af Aaret 1848 fundet at erhverve allerhøieste Approbation paa et Udkast til en Plakat, der væsentlig gik ud paa, at der i de Districter, hvor der ikke var eller maatte blive tillagt Jordemødrene en Jordlod, som var tilstrækkelig ikke alene til Sommergræsning til en Ko, men ogsaa til Avling af den dertil fornødne Vinterfodage, skulde udbetales dem en vis Godtgjørelse i Penge, som skulde tilveiebringes ved Ligning paa Districtets Hartkorn.

Denne Sag blev imidlertid paa Grund af de indtraadte Omstændigheder stillet i Bero, indtil den igjen blev optagen af det kongelige Sundhedscollegium, som, foranlediget ved de idelige Klager over Districtsjordemødrenes flette Wilkaar, gjentagende androg paa, at det i det Hele maatte blive undersøgt, hvorvidt de Emo-

lumenter, som Reglement af 21de Novbr. 1810 for over 40 Aar siden fastsatte, maatte svare til de nuværende, i saa mange Henseender ganske forskellige Forhold, og navnlig Landbefolkningens ganske forandrede ydre Wilkaar, for at derefter tilsvarende Modificationer i de herhen hørende Bestemmelser kunde finde Sted.

Efter Sundhedscollegiets Forslag blev der derfor gennem vedkommende Physici indhentet nærmere Oplysninger angaaende Jordemødrenes Kaar og Midlerne til disses Forbedring. Ved de modtagne Oplysninger er Ministeriet nu kommet til den Overbeviisning, at Jordemødrene paa Landet virkelig i høj Grad ere trængende til en Forbedring i deres økonomiske Wilkaar, hvortil ogsaa samtlige Kongerigets Physici paa det Varmeste have anbefalet dem. Om der end gives adskillige Landdistricter, hvor Jordemødrene have en ret gunstig Stilling, saa udgjør for de fleste af dem den hele aarlige Indtægt neppe mere end 60 a 80 Rd. aarlig, og deres Kaar ere ofte ringere end almindelige Huusmands Koners, idet deres Stilling medfører forskellige nødvendige Udgifter, som disse ikke have. De maae saaledes, da de ofte i hele Døgn ere nødsagede til at være borte fra deres Hjem, holde et fast Lyende til at passe Huset, de maae være bedre klædte og have desuden Udgifter til Bedligeholdelse af de dem overleverede Instrumenter m. v. Der haves endog Exempler paa, at Jordemødre have maattet søge Understøttelse hos Fattigvæsenet, og der gives navnlig i de vestlige Jylland Districter, som i Aar og Dag have staaet ledige, fordi Ingen ønskede at overtage dem paa de Wilkaar, der have kunnet bydes. Ikke mindre beklagelig er Jordemødrenes Stilling, naar de formedels Alder og Svagelighed entlediges; thi da deres Pension i Almindelighed bestemmes til  $\frac{2}{3}$  af den dem tillagte faste Løn, som for Tiden ikkun udgjør 20 Rd., maae de ordentligviis betragtes som hjemfaldne til Fattigvæsenet, naar de ikke have andre Resourcer, og denne Omstændighed medfører ofte den skadelige Følge, at man af Medlidenshed lader gamle svagelige Mennesker blive siddende ved Bestillingen langt over den Tid, da de burde være afløste af yngre.